

Herskin kostur

Samakvæðið sum landsstýrið og stjórnin gjørdu eina nýggja semju, legðist fyrsta veruliga fólvið kring oyggjarnar. Landnýrðingurin var tráður, men igjár skein sólin aftur, og sólargeislarnir vermdu í tí annars kalda lotinum. Onkur heldur kanska, at onkur symbolikkur liggur í hesum.

Tað er greitt, at tað verður strævið at bøgva í Føroyum komandi árin. Um tað eisini verður kaldligt - í fluttari merking - veldst um, hvussu solidariskur politikkurin verður í komandi tíðum. Ti tað er neyðugt við meira solidariskum javnaðarpolitikki, um ikki fleiri skulu stinga í sekk.

Semjan er ikki sodnað enn, men givið er, at tað verður ein herskin kostur. Tey flestu kunnu semjast um, at neyðugt er at bjarga bankunum fyri at varðveita peningaskipanina, hóast tey mongu óivað hava ein beiskan ráka í muninum, ti nú skal føroyski skattgjalðarin taka ábyrgdina av tí vitleysa útlánspolitikkinum í áttatiárunum.

Somuleiðis munnu tey flestu halda, at í prinsippinum skal javnvág vera á figgarlóginum. Men á hesum plássi er kortini vist á, at í verandi rak-tíðum hevur verið frægest at hava eitt hall, so ikki upp aftur meira steðgar upp og fleiri missa arbeiðið. Hinvegin er eisini ásannað á hesum plássi, at um vit framhaldandi verða noydd at læna til eitt hall, so knógva vit í longdini ikki undir rentubyrðuni.

Hvussu 250 milliónir krónur - ella 10 prosent av figgarlógaruppskotinum - skulu fáast til vegna, er enn óvist. Ein lønarlækking loysir ongant trupulleika, og fleiri uppsagnir kosta aftur »i hinum endanum«, so tað er næstan líka vítt sum sít. At hækka inntøkuskattin ber heldur ikki til, ti tað ber nú einaferð ikki til at royta ein skullutan.

At tað kann sparast, er einki at ivast í. Somuleiðis kann nógv innan tað almenna rationaliserast, men slíkt tekur tíð. Vit mugu bara harmast um, at undanfarn landsstýri ikki hava brotið av álvara upp ermarnar á hesum øki, ti leingi er tosað um henda spurningin.

Tað sama ger seg galdandi á tí kommunala økinum, á heilsu-, almanna- og skulakøinum. Í nógv ár hava kvinnur og menn ásannað, at tað bar ikki til at halda fram við verandi bygnaði, samstundis sum úrtøkan í samfelagnum stóð í stað ella minkaði. Og her hevur okkara politiska skipan - ofta við einum tinglimi í meiriluta - sína stóru skyld. Vit skulu ikki taka lokalpolitikkin fram sum nakað negativt, ti hann er neyðugur, men alt ov nógvir politikarar hava ikki sæð samfelagið sum eina heild, ti teir hava ikki verið annað enn nalvaskoðarar.

Flestu føroyingar vóru greiðir yvir, at danir fóru at seta okkum figgarligar treytir. Hinvegin mundu nógv stúra fyri, at stjórnin eisini fór at seta fleiri politiskar treytir. Ja, summi bóru ótta fyri, at »heimastýrið« fór undir kong - ella lagt undir danska fyrisiting, men tað hendi so ikki. Tíbetur.

Upprúddingin verður tung, og Marita lögmaður fekk eina tunga byrðu, men bæði hon og landsstýri hennara hava megnað tað væl, tá hugsað verður um tað út av lagi

truplu støðuna, og okma heim aftur við einum heidurligum úrsliti.

Sambandsbandsflokkurin, Miðflokkurin og Kristiligi Fólkaflokkurin finnast at semjuni við ymsum grundgevingum. Sjálvandi verða ikki øll samd, men havandi truplu støðuna hjá landi og fólki í huga, kundu teir latið vera við at sæðla populistiska rossið. At teir ikki atkvøða fyri semjuni, sigur Føroya fólki, at har finst bara ábyrgdarloysi.

Tá sambandsflokkurin sigur og mælir til, at komandi tíð er best farin, um nýval verður skrivað út, so bitur hann høvðið av allari skomm og avdúkar, hvussu ússaligur hann er við tí nýggju leiðsluni.

Nei, nú er einki at gera enn at bróta uppermar og læra at húsast í egnum húsi. Kosturin verður ikki minni herskin, um sambandsflokkurin sleppur út í Tinganes saman við nýggja fólkaflokkinum. Tað eigur føroyski veljarin at gera sær greitt!!

Ein háð móti fiskimonnum

Einaasta politiska treytin í semjuni millum landsstýrið og stjórnina er, at minstalønin hjá fiskimonnum skal broytast við lóg og vit skulu hava eina skipan við søluskvotum.

Tað er ófatiligt, at landsstýrið gongur við til slíkt, og letur um seg ganga, at slíkt verður felt niður í eitt protokollat. Serliga, tá tað ljóðaði, sum um landsstýrið ikki vildi tingast um smálutir, men bara tær stóru linjurnar.

Harafurtur man tað kennast føroyingum oyðbðið, at týðningarmesti vinnubólkurin í okkara samfelag skal takast út sum tann einasti. - Hesir menn, sum flyta alt okkara útflutningsvirði til lands, í ódn sum í logn.

At landsstýrið ikki hevur sent hetta krav dana hagar piparið grør, sigur nakað um forståls og innlivan landsstýrisins í víðurskifti og kor fiskimansins.

At hetta er ein beiskur biti hjá mongum javnaðarmanni, er eyðsæð. Minstalønin var

eitt javnaðarmál, og mangan er minstalønin tikin fram á hesum plássi sum dømi um avrik javnaðarflokksins.

Inntøkur fiskimansins eru rapaðar niður. Heili 40 prosent í alt, og í dag fáa nógvir fiskimenn bara minstulønina. Um hon er ov høg, skeiv ella ótíðarhóskandi skal støða ikki takast til her.

Hinvegin, skuldi nakað broytast á hesum øki, so áttu landsstýrið og fiskimannafelagið at sett seg niður í friði og náðum og umrøtt henda spurningin og roynt at funnið

eina loysn. Ikki grundað á donsk álít, bygd á misskiljingar.

Fleiri tingmenn hava boðað frá, at teir taka hvørki undir við ætlanini at broyta minstulønina ella uppskotinum um »umsetiligar« kvotur. Hetta skuldi bent á, at hóast semja er fingin í Keypmannahavn, so eru allar súðir ikki syftar.

Men brotið um inntøkutrygd fiskimansins var ein háð móti fiskimanninum og gomlu javnaðarmonnum.

Bilskaðar?

Bilskaðar verða umvældir skjótt og biliga av royndum fólki.

Tlf. 11154 & 84700

TIL SØLU

Avroð við 1 kilo av tál og krov til sølu.

Tlf. 22228

ADC-Heilsølan

Láarvegur 14 - Tórshavn - Tlf. 15828 - Fax 15893

ARBEJDSHANDSKAR

til øll endamál - bæði á sjógvi og landi

Sosialurin - fimm ferðir um vikuna!